

Huilen mag in de charismatische vernieuwing

Prof. dr. Kees van der Kooi is per 1 januari 2003 benoemd tot bijzonder hoogleraar Theologie van de Charismatische Vernieuwing. Van der Kooi is al sinds 1992 universitair docent dogmatiek aan de theologische faculteit en zal deze functie gecombineerd met zijn bijzonder hoogleraarschap blijven uitoefenen. Op 19 september hield hij zijn inaugurele rede *In de school van de Heilige Geest. Triniteitstheologische kanteekeningen bij de charismatische vernieuwing*.

De charismatische vernieuwing leeft meer vanuit de aanwezigheid van God dan vanuit zijn afwezigheid. Men gelooft dus niet in God als idee, als puur gedachteding. Zijn werkelijkheid gaat vooraf aan al ons denken en voelen. De Geest gebruikt allerlei kanalen om de mens te bereiken. Van der Kooi: "Je hebt zintuigen gekregen om te ontvangen, te voelen. Je gehoor, je ogen, je reukzin en je innerlijke zintuigen, het speelt allemaal mee. Je leven is bedoeld om op de uitnodiging van God in te gaan. Dit betekent niet dat God met een overvalteam je huis binnenvalt. De Geest van

Christus gedraagt zich als een gentleman die op de deur klopt. Deze 'knocks on the door' zijn natuurlijk de verhalen en woorden van de bijbel, maar soms ook mensen om je heen en ervaringen die je opdoet. Gaan geloven betekent dat je alert wordt. Als je je daarvoor openstelt, laat je Christus binnen. Geloof wordt dan iets dat mensen van binnen raakt, waardoor er dingen gaan veranderen. Je kunt het vergelijken met het gevoel intens van iemand te houden; die warmte voel je ook met alles wat in je zit."

Kenmerkend voor de charismatische vernieuwing is dat het lichaam volop een rol heeft. Van der Kooi: "Bij Jezus betekende heil ook altijd dat mensen heling ondervonden. Het lijf doet mee. In de lofprijzing, in de vieringen, in de dienst der genezing zie je dat ook gebeuren." De naam 'charismatisch' is letterlijk ontleend aan het woord 'charisma': gave. "De gaven van de Heilige Geest, waar de bijbel het over heeft zijn niet gestopt bij de tweede eeuw. Dat is een ontdekking, waar wij als moderne christenen nog een beetje vreemd bij staan te kijken." Van der Kooi benadrukt dat het in de charismatische beweging niet alleen

maar vrolijkheid, gejubel en lofprijzing is dat de klok slaat. "Vernieuwing door de Geest betekent ook dat er ruimte is voor de pijn die mensen aan het leven en elkaar oplopen. Misschien ook aan God. Dat komt los. Het verdriet wordt met je gedeeld en bij alles doet het lichaam mee, dus huilen mag ook. We spreken daarom ook wel van de 'gave van de tranen'. Het vernieuwende heeft betrekking op de mens die het ondergaat. In de omgang met God blijf je niet onveranderd. Je leven wordt door omgang met God vernieuwd."

Van der Kooi zal de taken van de leerstoel invullen in relatie met zijn huidige werk als universitair docent en vanuit zijn vakgebied, dogmatiek. Een grote rol hierbij speelt wetenschappelijk onderzoek, zoals dat naar de vraag hoe komt het dat grote kerken, bijvoorbeeld zowel protestantse als katholieke, steeds vaker charismatische elementen opnemen. Een ander aandachtspunt voor Van der Kooi is het thema geloof en ervaring. Verder verdient het meer systematische bezinning dat het werk van de Geest niet bestaat in probleemloze vernieuwing, maar dat het niet zelden de pijn juist wakker maakt.